

Beslissing 2011-21 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

mevrouw Rika Ponnet

tegen

mevrouw Mieke Mievis

Met een mail van 31 oktober 2011 dient mevrouw Rika Ponnet klacht in tegen mevrouw Mieke Mievis. Aanleiding is een artikel onder de titel ‘Ben ik haar slaafje?’ van Mievis, dat gepubliceerd is in de bijlage Nina van Het Laatste Nieuws van 29 oktober 2011. Mieke Mievis heeft op de klacht gereageerd met een mail van 8 november 2011. Rika Ponnet heeft hierop gerepliceerd met een mail van 9 november 2011.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft het dossier besproken op een bijeenkomst van 17 november 2011. Beide partijen hebben afgezien van een hoorzitting.

DE FEITEN

Klaagster schrijft op geregelde basis adviesstukken over relatieproblemen en met psychologische raadgevingen in Het Nieuwsbladmagazine. Verweerster verzorgt een gelijkaardige rubriek in Nina. Op 29 oktober 2011 publiceert verweerster in Nina een bijdrage, die grote gelijkenis vertoont met een eerdere bijdrage van klaagster in Het Nieuwsbladmagazine, namelijk het artikel onder de titel ‘Hoe verander ik mijn vrouw?’, gepubliceerd op 2 oktober 2010.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klaagster voert aan dat zij bij lectuur van het artikel van verweerster van 29 oktober 2011 ontdekte dat dit grote gelijkenis vertoont met een bijdrage die zij zelf voordien in Het Nieuwsblad had gepubliceerd. Naar aanleiding hiervan is ze verder gaan zoeken, en kwam ze tot de vaststelling dat dit eveneens het geval is met vijf eerder gepubliceerde stukken. Telkens worden zo goed als volledige passages van de tekst overgenomen, en is het advies ook identiek. Dit toont voor klaagster aan dat het niet gaat om een eenmalig feit, maar om een systematische manier van handelen. Klaagster aanvaardt de uitleg van verweerster niet, als zou er een vergissing in het spel zijn. Zoiets kan eventueel eenmaal gebeuren, maar nu het plagiaat stelselmatig over een periode van een jaar is gebeurd kan er volgens klaagster van een vergissing geen sprake zijn.

Verweerster betoogt dat alles op een spijtige vergissing berust. Verweerster werkt op haar computer met drie digitale mappen: in de eerste bewaart ze ideeën van anderen, zoals artikelen van klaagster en andere collega's, een tweede map bevat vragen van lezers en praktijkvoorbeelden, en een derde map bevat artikelen die verweerster zelf bewerkt en die ze uiteindelijk doorstuurt voor publicatie in Nina. Door onoplettendheid en door de verandering van haar computer moet er een wezenlijke fout zijn voorgevallen en zijn er artikelen uit de ene map in de andere beland. Het is pas na ontvangst van de klacht dat verweerster haar vergissing heeft ontdekt, voert ze nog aan. Verweerster excuseert zich voor de fout, maar benadrukt dat het nooit haar bedoeling is geweest om plagiaat te plegen. Het zou overigens getuigen van flagrante domheid en kortzichtigheid om bewust artikelen te plagiëren van een

gerenommeerde collega, die kort voordien gepubliceerd waren in de grootste concurrent van Het Laatste Nieuws, aldus nog verweerster.

BESLISSING

Artikel 19 van de Code van de Raad voor de Journalistiek luidt: *‘De journalist pleegt geen plagiaat.’*

De artikelen van verweerster die aan de Raad voor de Journalistiek werden voorgelegd, bestaan grotendeels uit vrijwel letterlijke overnames van de bijdragen die klaagster eerder heeft gepubliceerd, en ook de teneur van het advies is gelijklopend.

De uitleg van verweerster dat er een vergissing in het spel is, komt niet aannemelijk over. Bij lezing van de diverse artikelen blijkt dat de bijdragen van klaagster niet als zodanig zijn gekopieerd, maar dat ze bewerkt werden door er een andere inleiding voor te plaatsen en hier en daar een zin te wijzigen of toe te voegen.

Dergelijke handelwijze kan niet anders dan als plagiaat worden omschreven.

Om die reden is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond

Brussel, 22 december 2011